

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 649/2016
07.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Г., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Б.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 586/15 од 22.01.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 322/16 од 15.03.2016. године, у седници већа одржаној 07.06.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 586/15 од 22.01.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 322/16 од 15.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 586/15 од 22.01.2016. године, окривљени М.Г. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, те због извршеног кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара те му је изрекао условну осуду тако што му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од једне године и 10 месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од две године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело и јединствену новчану казну у износу од 200.000,00 динара коју је окривљени дужан платити у року од 90 дана, по правноснажности пресуде а у противном иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких 1.000,00 динара новчане казне рачунати један дан затвора. Истом пресудом оштећена Република Србија је упућена на парницу ради остварења имовинскоправног захтева док је окривљени обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 322/16 од 15.03.2016. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Суботици и преиначена пресуда Основног суда у Суботици К 586/15 од 22.01.2016. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је тај суд окривљеном М.Г. за кривична дела за која је том пресудом оглашен кривим претходно утврдио кривичне санкције и то: за кривично дело пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ казну затвора у трајању од девет месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, и за кривично дело пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ казну затвора у трајању од шест месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године коју ће окривљени на основу члана 45. став 5. КЗ издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, с`тим да не сме напуштати просторије у којима станује, сем у случајевима прописаним законом којима се уређује извршење кривичних санкција и новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан платити у року од 90 дана, по правноснажности пресуде, а у противном иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с`тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, док је жалба браниоца окривљеног М.Г. одбијена као неоснована и првостепена пресуда, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног М.Г., адвокат Б.К., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 10) и одредбе члана 438. став 2. тачка 2) све у вези са одредбом члана 485. став 1. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да утврди да је исти основан и укине побијане пресуде, те да врати на поновни поступак или да исте преиначи.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП. Одбрана налази да тиме што је доношењем побијане другостепене пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 322/16 од 15.03.2016. године окривљеном изречена строжа санкција по врсти – осуђен је на казну затвора и новчану казну, уместо условне осуде и новчане казне која му је изречена првостепеном пресудом Основног суда у Суботици К 586/15 од 22.01.2016. године учињена је повреда *reformatio in peius*. Одбрана такође ову повреду посматра у контексту целокупног кривичног поступка вођеног пред редовним судом, против окривљеног у коме је окривљени пресудом Основног суда у Суботици К 1351/11 од 17.06.2015. године ослобођен

оптужбе за предметна кривична дела, а решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1094/14 од 06.10.2015. године побијана пресуда је укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у захтеву оцењује као неосноване. Наиме, наведена повреда - забране преиначења на штету окривљеног, на коју указује бранилац окривљеног М.Г., може настати у процесној ситуацији када је изјављена жалба само у корист окривљеног, како је то предвиђено одредбом члана 453. ЗКП. У конкретном случају против побијане првостепене пресуде Основног суда у Суботици К 586/15 од 22.01.2016. године жалба је изјављена у корист окривљеног (од стране браниоца окривљеног) али и на штету окривљеног (од стране Основног јавног тужиоца у Суботици због одлуке о кривичној санкцији - члана 437. став 1. тачка 4) и члана 441. став 1. ЗКП). Такође, жалбу на штету окривљеног изјавио је Основни јавни тужилац у Суботици - због погрешно утврђеног чињеничног стања, члан 437. тачка 3) и члана 440. став 2. ЗКП против пресуде Основног суда у Суботици К 1351/11 од 17.06.2015. године, чијим усвајањем је донето решење Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1094/14 од 06.10.2015. године којим је укинута пресуда Основног суда у Суботици К 1351/11 од 16.07.2016. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Код напред наведеног побијане правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, а супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног М.Г. су оцењени као неосновани.

Такође, поднетим захтевом се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, но како наведена повреда не спада у круг повреда због којих је окривљени овлашћен на подношење овог ванредног правног лека, преко браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то о истој Врховни касациони суд није мериторно одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.